

178/2021

23-09-2021

obligatia de a face

Curtea de Apel CONSTANTA

Cod ECLI ECLI:RO:CACTA:2021:016._____

Operator de date cu caracter personal 3170

Dosar nr. _____

R O M Â N I A

CURTEA DE APEL C_____

SECȚIA A II-A CIVILĂ, DE C_____ ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

SENTINȚA CIVILĂ Nr. 178/CA

Ședința publică de la 23 Septembrie 2021

Completul constituit din:

PREȘEDINTE E _____ G _____

GREFIER C _____ -I _____ S _____

S-a luat în examinare acțiunea – contencios administrativ și fiscal – promovată de reclamantul D _____ D _____, cu domiciliul în _____, în contradictoriu cu pârâții E _____ E _____ E _____ E _____, cu sediul în _____, C _____ C _____, cu sediul _____ B _____ B _____ B _____, _____ și A _____ A _____ A _____, având ca obiect obligația de a face.

obligația de a face Revocare prevedere din Ordinul nr. _____

Acțiunea este timbrată cu taxa judiciară de timbru în cuantum total de 350 lei, respectiv 50 lei, conform chitanței seria _____/2021 nr. _____ emisă de SPITVBL C _____ (fila 14 dosar) și 300 lei conform chitanței seria _____/2021 nr. _____ din 21.09.2021 emisă de SPITVBL C _____ (fila 127 dosar).

La apelul nominal făcut în ședință publică se prezintă reclamantul D _____ D _____ personal, lipsind pârâții.

Procedura de citare este legal îndeplinită, cu respectarea dispozițiilor art. 154 și următoarele Cod procedură civilă.

S-a făcut referatul cauzei de către greșierul de ședință, prin care s-au evidențiat părțile, obiectul litigiului, mențiunile privitoare la modalitatea de îndeplinire a procedurii de citare, stadiul procesual, precum și faptul că NU s-a solicitat judecata cauzei în lipsa părților.

Menționează că:

- la data de 15.06.2021, reclamantul a depus precizări la acțiune, care au fost comunicate părților;

- la data de 20.07.2021, pârâtul B _____ B ____ a depus răspuns față de precizările la acțiune;

- la data de 21.07.2021, pârâtul E _____ E _____ E_ E _____ a depus răspuns față de precizările la acțiune, care a fost comunicat reclamantului;

- reclamantul a depus la data de 16.08.2021, înscrisuri într-un exemplar, la data de 03.09.2021 a depus cerere de suplimentare a probatoriului, iar la data de 21.09.2021 a depus dovada completării taxei judiciare de timbru în cuantum de 300 lei, respectiv chitanța seria _____/2021 nr. _____ din 21.09.2021 emisă de SPITVBL C_____.

Curtea constată că prin întâmpinări s-a invocat excepția inadmisibilității față de modul de formulare a acțiunii, prin care se solicită eliminarea unei prevederi din Ordinul nr. _____.

Reclamantul D _____ D _____ arată că nu mai are de făcut alte precizări în legătură cu obiectul prezentei acțiuni. Insistă în cererea sa prin care solicită să fie obligați pârâții să elimine din cuprinsul Ordinului acea prevedere privind purtarea măștilor.

Curtea, având în vedere că Ordinul nr. _____ a fost abrogat prin Ordinul 1756/2021 publicat în Monitorul Oficial din 06.09.2021, pune în vedere reclamantului să cuantifice concret suma solicitată prin prezenta acțiune.

Reclamantul D _____ D _____ menționează că la momentul formulării precizărilor la acțiune, depuse la dosar în scris, a eliminat perioada vacanțelor școlare, acestea nefiind cuprinse în perioadele indicate în scris. Arată că a avut în vedere și zilele în care cursurile s-au desfășurat online. Astfel, solicită suma de 215.000 lei la care se adaugă suma solicitată pentru perioada cuprinsă între 10.05.2021 și abrogarea ordinului, perioadă în care copiii au mai mers la școală încă 34 zile, iar pentru aceste 34 zile solicită câte 5000 lei pentru fiecare zi.

Curtea invocă din oficiu excepția lipsei de obiect a primului capăt de cerere privind revocarea prevederii privind purtarea măștilor, întrucât Ordinul nr. _____ a fost abrogat prin Ordinul 1756/2021 publicat în Monitorul Oficial din 06.09.2021.

Curtea pune în discuție excepția inadmisibilității acțiunii pentru lipsa procedurii prealabile, invocată de pârâțul C _____ C _____.

Reclamantul D _____ D _____, având cuvântul, solicită respingerea excepției, precizând că anterior promovării acțiunii a formulat și o plângere prealabilă, însă arată că oricum nu este necesară o plângere prealabilă, întrucât este vorba despre un ordin care a produs deja efecte, iar ordinele care și-au produs deja efectele și

ordinele care sunt date pe perioada stării de urgență nu sunt supuse plângerii prealabile.

Curtea pune în discuție excepția inadmisibilității acțiunii în raport de faptul că se solicită obligarea pârâților la revocarea prevederii din ordin, invocată prin întâmpinări.

Reclamantul D _____ D _____, având cuvântul, solicită respingerea excepției, având în vedere neconstituționalitatea prevederii ce solicită a fi revocată. Arată că acea prevedere este și nelegală, dar și neconstituțională, întrucât prin aceasta se restrâng drepturi și libertăți prevăzute de Constituție.

Curtea pune în discuție excepția lipsei calității procesuale pasive invocată de pârâtul B _____ B _____ prin întâmpinare.

Reclamantul D _____ D _____, având cuvântul, solicită respingerea excepției, precizând că s-a referit în cuprinsul acțiunii la domnul C _____ și la domnul Voic _____ în calitatea acestora de funcționari publici, nu în calitate de miniștri. Menționează că prin O.G. nr.57/2019 este reglementată răspunderea demnitarilor, aceștia răspunzând din punct de vedere civil, administrativ, dar și penal, aceștia fiind atât funcționari publici cât și demnitari.

Curtea pune în discuție excepția lipsei de interes în formularea acțiunii, invocată de pârâtul E _____ E _____ E_ E _____, prin întâmpinare.

Reclamantul D _____ D _____, având cuvântul, solicită respingerea excepției, precizând că și-a dat tot interesul.

Curtea pune în discuție excepția lipsei de obiect cu privire la primul capăt de cerere invocată din oficiu la acest termen de judecată.

Reclamantul D _____ D _____, având cuvântul, este de acord cu această excepție, întrucât ordinul s-a abrogat în totalitate.

Curtea rămâne în pronunțare asupra excepțiilor invocate în cauză.

CURTEA:

Asupra acțiunii în contencios administrativ de față:

Prin cererea înregistrată pe rolul Curții de Apel C _____ la data de 9.03.2021 sub nr. _____, astfel cum a fost precizată la termenul din 10.06.2021, reclamantul D _____ D _____, în contradictoriu cu pârâții E _____ E _____ E _____, C _____ C _____, B _____ B _____ B _____ și A _____ A _____ A _____, a solicitat ca prin hotărârea ce se va pronunța, să se dispună:

- obligarea celor două autorități centrale la revocarea prevederii “Elevii și personalul didactic/didactic auxiliar/nedidactic vor purta mască în permanență, în sălile de clasă, în cancelarie, în timpul deplasării în incinta unității de învățământ și în timpul pauzelor, atât în interior cât și în exterior”, prevedere aflată în cadrul Anexei Ordinului nr. _____, la Capitolului 2, subpunctul 1, litera b, dar și în cadrul Capitolului 3, subpunctul 2, litera a și litera b, cu modificările ulterioare.

- obligarea pârâților la plata unor despăgubiri morale a căror valoare va fi stabilită de către instanța de judecată;

- obligarea pârâților la plata cheltuielilor de judecată;

În fapt, reclamantul arată că este tatăl elevilor minori (...). Ambii urmează cursurile învățământului preuniversitar la Școala (...) din Constanta, primul fiind înscris în clasa a-4-a, celalalt în clasa a-2-a.

A constatat că prin ordinul comun al M.E.C. și M.S., copiilor săi li se încalcă dreptul fundamental la viața intimă, dreptul la educație, precum și faptul că nu beneficiază de principiul egalității în drepturi și îndatoriri a tuturor cetățenilor, principiu care este stipulat în Constituția României la art.4 alin.2, ce prevede: “România este patria comună și indivizibilă a tuturor cetățenilor ei, fără deosebire de rasă, naționalitate, de origine etnică, de religie, de limbă, de sex, de opinie, de apartenență politică, de avere sau de origine socială”. În acest context, este evident că, în general, copiii care nu poartă mască sunt discriminați în raport cu cei care o poartă.

Cât timp dreptul la educație este condiționat de purtarea măștii, apreciază că în mod clar se încalcă dispozițiile art. 32 din Constituția României, dar și dispozițiile Cartei drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, care face referire la acest drept fundamental în cadrul art. 14. Totodată, dreptul la educație este încălcat de acest Ordin și în contextul Convenției privitoare la Drepturile Copilului, adoptată de Adunarea Generală O.N.U. în articolele 28 și 29.

Referitor la Dreptul la viața intimă, familială și privată, stipulat în Constituția României în art. 26, Ordinul _____ atentează la acest drept fundamental, afectând grav dezvoltarea personalității copilului în raport cu semenii săi. Acest

fapt se datorează ingerinței externe reprezentată de dispozițiile Ordinului sus-menționat referitoare la masca aplicată pe fața copilului.

Menționează că Ordinul _____ încalcă, în acest context, și prevederile art. 12 din Declarația Universală a Drepturilor Omului, precum și ale art. 17 din Pactul Universal cu privire la Drepturile civile și politice, dar și ale art.8 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului (CEDO).

Solicită a se avea în vedere și următorul precedent:

Curtea Constituțională din Republica Austria a stabilit că portul obligatoriu al măștii la școală și prezența alternativă a elevilor la cursuri sunt dispoziții ilegale luate de guvernul austriac. Acțiunea respectivă a fost introdusă de doi părinți și copiii lor, aceștia reclamând faptul că dispozițiile guvernului încalcă principiul egalității, dreptul la viața privată și dreptul la educație.

Consideră că această soluție poate fi adoptată și în România, având în vedere ca atât Republica Austria cât și țara noastră fac parte din Uniunea Europeană și ambele se supun aceluiași legi și principii.

Prezent în ședința publică din data de 10 iunie 2021, reclamantul și-a precizat acțiunea, în sensul că în prezenta cauză atacă doar Ordinul nr. _____, astfel că nu cheamă în judecată și pe numiții M _____ C _____ A _____ și N _____ T _____, pentru obligarea acestora la despăgubiri, menționând că a atacat separat, în cadrul altui dosar aflat pe rolul Curții de Apel C _____, Ordinul nr. _____.

Aceste precizări au fost depuse și în scris, la data de 15.06.2021, precizări prin care reclamantul a invocat dispozițiile art. 252 noul Cod civil "orice persoană fizică are dreptul la ocrotirea valorilor intrinseci ale ființei umane, cum sunt viața, sănătatea, integritatea fizică și psihică, demnitatea, intimitatea vieții private, libertatea de conștiință, creația științifică, artistică, literară sau tehnică" și dispozițiile art. 1391 care reglementează repararea prejudiciului nepatrimonial. În ceea ce privește proba prejudiciului moral, în doctrina judiciară, Înalta Curte precizează că este suficientă proba faptei ilicite, urmând ca prejudiciul și raportul de cauzalitate să fie prezumate. Instanțele urmează să deducă producerea prejudiciului moral din simpla existență a faptei ilicite de natură să producă un asemenea prejudiciu și a împrejurărilor în care a fost săvârșită, soluția fiind determinată de caracterul subiectiv, intern, al prejudiciului moral, proba directă fiind practic imposibilă.

În urma acestor precizări, dar și a analizei situației școlare a copiilor săi, T _____ R _____ A _____ și T _____ E _____ M _____, ambii frecventând forma de învățământ Step by Step, din cadrul (...) Constanta, reclamantul reformulează acțiunea în ceea ce privește solicitarea despăgubirilor morale.

Precizează că în cursul anului școlar 2020-2021 ambii săi copii au fost prezenți, fizic, la școală, în fiecare zi cât cursurile s-au ținut cu prezenta fizică a elevilor în sălile de clasă. Adică începând cu 06 februarie 2021, când ordinul _____ a fost înlocuit cu Ordinul _____, până la data de 10.05.2021, copiii au acumulat 43 de zile de prezență în școală, fiind excluse zilele de vacanță.

Învederând că starea psihică a copiilor săi, dar și a lor ca părinți, a avut de suferit din cauza obligativității portului măștii, de către copii, în școală, solicită obligarea în solidar a părților E _____ E _____ E _____ E _____, C _____ C _____, B _____ B _____ B _____ și A _____ A _____ A _____, la plata despăgubirilor morale, în quantum de 2500 RON pe zi, pentru fiecare dintre cei doi copii ai săi (5000 RON, cumulată pt. cei doi copii, pentru fiecare zi din cele 43 de

zile petrecute la școală), adică un total de _____ RON, până în data de 10.05.2021, sumă la care se vor adăuga câte 5000 RON pe zi, pentru fiecare zi de după data de 10.05.2021, cât timp ordinul va mai continua să producă efecte, conform art.1385 și art.1386 din Codul Civil.

În ședința publică din data de 23.09.2021, reclamantul, prezent în instanță, în raport de faptul că Ordinul nr. _____ a fost abrogat prin Ordinul 1756/2021 publicat în Monitorul Oficial din 06.09.2021, și-a precizat daunele morale solicitate, în sensul că la suma de 215.000 lei se adaugă suma solicitată pentru perioada cuprinsă între 10.05.2021 și abrogarea ordinului, perioadă în care copiii au mai mers la școală încă 34 zile, iar pentru aceste 34 zile solicită câte 5000 lei pentru fiecare zi.

Pârâtul E _____ E _____ E_ E _____ și pârâtul B _____ B _____ au depus întâmpinări prin care au formulat aceleași apărări.

Ca o chestiune prealabilă, pârâtul E _____ E _____ E_ E _____ învederează că în calitate de autoritate publică centrală, care aplică politicile educaționale ale statului român și prin intermediul căruia se asigură dreptul constituțional la educație al copiilor, are obligația de a crea pârghiile legale necesare pentru ca elevii să beneficieze de acest drept indiferent de condițiile în care se află societatea.

Derularea cursurilor școlare/activităților didactice specifice învățământului preuniversitar presupune interacțiunea directă între cadrul didactic și elev.

Ordinul ministrului educației și al ministrului sănătății nr. 3. _____ a cărui prevedere se solicită a se revoca a fost emis în temeiul art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 141/2020 privind instituirea unor măsuri pentru buna

funcționare a sistemului de învățământ și pentru modificarea și completarea Legii educației naționale nr. 1/2011.

Ordinul nr. 3. _____ a fost emis cu respectarea întocmai a prevederilor legale, atât în ceea ce privește condițiile de formă cât și de cele de fond și reprezintă răspunsul instituțional la obligația/responsabilitatea MEC, ca minister de resort, de a stabili modul de derulare (organizare și desfășurare) a activităților didactice, în contextul epidemiologie actual, în scopul asigurării dreptului la învățatură și a dreptului la sănătate, pentru beneficiarii primari ai dreptului la învățatură și personalul din sistemul național de învățământ.

Acest act normativ reglementează măsurile de organizare a activității în cadrul unităților/instituțiilor de învățământ în condiții de siguranță epidemiologică pentru prevenirea îmbolnăvirilor cu virusul SARS-CoV-2.

Ordinul îndeplinește toate condițiile de legalitate cerute pentru validitatea sa.

Actul a fost emis de organul competent, în limita competenței sale, potrivit art. 94,95,114 și 123 din Legea educației naționale nr. 1/2011, cu modificările și completările ulterioare și art.15 alin.(3) din H.G. nr.24/2020 privind organizarea și funcționarea Ministerului Educației și Cercetării, cu modificările ulterioare.

Emiterea actului s-a făcut în forma și cu procedura prevăzută de lege cu referire expresă la temeiurile legale menționate, fondate pe situația de fapt referitoare la menținerea contextului excepțional care a determinat instituirea stării de urgență, de alertă, interesul public general care a reclamat prelungirea acestor stări excepționale, menținerea aplicării măsurilor deja adoptate, precum și adoptarea unor noi măsuri care să permită autorităților publice să intervină eficient și cu mijloace adecvate pentru gestionarea crizei.

Actul administrativ normativ este emis pentru punerea în aplicare a prevederilor art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 141/2020 privind instituirea unor măsuri pentru buna funcționare a sistemului de învățământ și pentru modificarea și completarea Legii educației naționale nr. 1/2011.

Pârâții invocă excepția inadmisibilității acțiunii, având în vedere că se solicită: revocarea prevederii „ Elevii și personalul didactic/didactic auxiliar/nedidactic vor purta masca în permanență, în sălile de clasa, în cancelarie, în timpul deplasării în incinta unității de învățământ și în timpul pauzelor, atât în interior cât și în exterior”, prevedere aflată în cadrul Măsurilor sanitare și de protecție în unitățile de învățământ preuniversitar/unitățile conexe în perioada pandemiei de COVID-19, Anexă la Ordinul ministrului educației și al ministrului sănătății nr. 3._____, aflate în cadrul pct. II, subpunctul 1, lit. b) și pct. III, subpunctul 2, lit. b).

Ținând cont de faptul că reclamantul a formulat acțiunea în temeiul prevederilor Legii contenciosului administrativ, nr.554/2004, cu modificările și completările ulterioare, pârâții precizează că:

- prevederile art. 7 din actul normativ mai sus amintit instituie obligația îndeplinirii procedurii prealabile prin care persoana care se consideră vătămată într-un drept al său ori într-un interes legitim solicită autorității publice emitente revocarea, în tot sau parte, a actului administrativ;

- prevederile art.193 din Cod de procedură civilă stabilesc că sesizarea instanței se poate face numai după îndeplinirea unei proceduri prealabile, atașând în acest sens dovada îndeplinirii ei.

Pe cale de consecință, cei doi pârâți solicită a se observa că reclamantul nu a parcurs această etapă obligatorie, motiv pentru care consideră că cererea este inadmisibilă.

Față de argumentele de mai sus, solicită admiterea excepției inadmisibilității acțiunii și respingerea acțiunii ca inadmisibilă.

De asemenea, pârâtul E_____ E_____ E_ E_____ și pârâtul B_____ B_____ invocă excepția lipsa de interes a reclamantului în promovarea acțiunii, pentru următoarele motive:

Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, stabilește la art. 1 care sunt subiectele de sesizare a instanței, respectiv orice persoană care se consideră vătămată într-un drept al său ori într-un interes legitim și persoana vătămată într-un drept al său sau într-un interes legitim printr-un act administrativ cu caracter individual, adresat altui subiect de drept.

La art. 2 Legea contenciosului definește la litera p), respectiv r), interesul legitim ca fiind:

p) interes legitim privat - posibilitatea de a pretinde o anumită conduită, în considerarea realizării unui drept subiectiv viitor și previzibil, prefigurat;

r) interes legitim public - interesul care vizează ordinea de drept și democrația constituțională, garantarea drepturilor, libertăților și îndatoririlor fundamentale ale cetățenilor, satisfacerea nevoilor comunitare, realizarea competenței autorităților publice;

Potrivit art. 8, alin. (1¹) din legea mai amintită, persoanele fizice și persoanele juridice de drept privat pot formula cerere prin care invocă apărarea unui interes legitim public numai în subsidiar, în măsura în care vătămarea interesului legitim public decurge logic din încălcarea dreptului subiectiv sau a interesului legitim privat.

Potrivit doctrinei, condiția interesului trebuie să se verifice nu numai în legătură cu cererea de chemare în judecată, ci pe tot parcursul procesului, ori de câte ori se apelează la una sau alta dintre formele procedurale care alcătuiesc conținutul acțiunii civile (cereri, excepții, exercitarea căilor de atac, executare silită etc.). Interesul de a promova cererea trebuie justificat de reclamant doar în persoana sa, el nefiind ținut a proba interesul pârâtului de a participa la judecată; tot astfel, nu i se va cere pârâtului să facă o asemenea dovadă. În consecință, această cerință se apreciază numai în raport cu reclamantul. Pentru a stabili dacă o parte are interes în exercitarea acțiunii civile, instanța trebuie să prefigureze folosul efectiv pe care aceasta l-ar obține în ipoteza admiterii formei procedurale exercitate.

Ori, raportat la obiectul cererii de chemare în judecată, respectiv revocarea unei prevederi dintr-un act administrativ cu caracter normativ care stabilește măsuri pentru crearea și/sau întărirea capacității sistemului din unitățile de învățământ în scopul asigurării dreptului la învățatură și a dreptului la sănătate, pârâții solicită instanței să constate că reclamantul nu justifică niciun drept subiectiv propriu sau un interes legitim privat în legătură cu ordinul comun a cărui cenzurare o solicită instanței. Faptul că nu este de acord cu respectarea unor măsuri de protecție sanitară în condițiile unei epidemii extinse la nivel global și prin care nu se aduc atingere unor drepturi constituționale, nu poate reprezenta un interes legitim. Din contră, prin atitudinea acestuia se încalcă dreptul constituțional la sănătate al altor persoane.

Învederează că Ordinul nr. _____ pentru aprobarea măsurilor de organizare a activității în cadrul unităților/instituțiilor de învățământ în condiții de siguranță

epidemiologică pentru prevenirea îmbolnăvirilor cu virusul SARS-CoV-2 vine să stabilească măsuri și sarcini care trebuie să fie aduse la îndeplinire la nivelul Ministerului Educației și Cercetării și al instituțiilor centrale din subordine/în coordonare, respectiv la nivelul inspectoratelor școlare, la nivelul unităților de învățământ preuniversitar, precum și de către cadrele didactice. Având în vedere aspectele reglementate prin ordin se ridică întrebarea care este interesul reclamantului.

Nu există o argumentare sau o motivare temeinică a interesului reclamantului de a acționa, demersul acestuia fiind pur șicanator și dovedește reaua credință.

În consecință, întrucât reclamantul nu a dovedit că are un interes legitim de a acționa (un folos practic), respectiv nu a dovedit în ce măsură o prevedere dintr-un act administrativ ce instituie obligații îi vatămă un drept propriu, rezultă în mod clar lipsa de interes a acestuia.

Față de argumentele de mai sus, solicită admiterea excepției lipsei de interes a reclamantului în promovarea prezentei acțiuni și respingerea acțiunii ca fiind lipsită de interes.

Pârâtul B_____ B_____ invocă excepția lipsei calității sale procesuale pasive, din următoarele considerente:

Conform O.U.G. nr.57/2019 - Codul Administrativ, cu modificările și completările ulterioare, - art.5 lit. k) - autoritatea publică este organul de stat sau al unității administrativ-teritoriale care acționează în regim de putere publică pentru satisfacerea unui interes public. Potrivit aceluiași act normativ, art.2 alin. (1) - autoritățile administrației publice centrale sunt: Guvernul, ministerele, alte organe

centrale de specialitate subordonate Guvernului sau ministerelor, autoritățile administrative autonome.

Ministrul nu este autoritate publică centrală, ci doar asigură conducerea și reprezentarea autorității administrației publice centrale (minister). Ministrul exercită conducerea ministerului și îl reprezintă în raporturile cu celelalte autorități publice, cu persoanele juridice și fizice din țară și din străinătate, precum și în justiție, conform art.55 din Codul administrativ.

Ministrul este un demnitar, persoană care exercită funcții de demnitate publică în temeiul unui mandat, potrivit Constituției, Codului Administrativ și altor acte normative, iar nu autoritate publică.

Învederează instanței faptul că, în sensul art.2 alin.(1), lit. b) din Legea nr.554/2004 a contenciosului administrativ, cu modificările și completările ulterioare, ministrul nu este autoritate publică care emite sau avizează actul, ci doar semnează actele emise de autoritatea publică.

Ori, raportul juridic dedus judecății vizează emiterea emul act normativ, act care nu putea fi emis de către el, chiar și în calitate de ministru al educației, ci doar de către autoritatea publică.

Menționează că nu este semnatarul Ordinului ministrului educației și cercetării nr.

_____.

Ministrul îndeplinește, în domeniul de activitate al ministerului, atribuțiile generale prevăzute la art. 56 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind

Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare, precum și orice alte atribuții specifice stabilite prin actele normative în vigoare.

Conform prevederilor art. 36 din Noul Cod de procedură civilă, calitatea procesuală rezultă din identitatea dintre părți și subiectele raportului juridic litigios, astfel cum acesta este dedus judecății Existența sau inexistența drepturilor și a obligațiilor afirmate constituie o chestiune de fond.

În lumina prevederilor legale invocate mai sus, învederează că reclamantul, în tot cuprinsul cererii introductive, nu dezvoltă un motiv pertinent și nu face referire la nicio probă care, împreună, să fie de natură să justifice calitatea sa procesuală pasivă în prezenta cauză, atât ca persoană fizică, cât și în calitatea sa de ministru al educației.

Având în vedere motivele expuse, solicită admiterea excepției lipsei calității sale procesuale pasive și, pe cale de consecință, respingerea acțiunii formulată în contradictoriu cu pârâțul B _____ B _____, ca fiind formulată împotriva unei persoane fără calitate procesuală pasivă.

Pe fondul cererii de revocare a prevederii din Ordinul nr. _____ pentru aprobarea măsurilor de organizare a activității în cadrul unităților/instituțiilor de învățământ în condiții de siguranță epidemiologică pentru prevenirea îmbolnăvirilor cu virusul SARS- CoV-2, solicită respingerea acțiunii, pentru următoarele motive:

Ordinul contestat a fost emis cu respectarea întocmai a prevederilor legale, atât în ceea ce privește condițiile de formă cât și de cele de fond.

Așadar, elaborarea ordinului a reprezentat răspunsul instituțional la obligația/responsabilitatea MEC, ca minister de resort, de a stabili măsurile de organizare a activității în cadrul unităților/instituțiilor de învățământ în condiții de siguranță epidemiologică pentru prevenirea îmbolnăvirilor cu virusul SARS-CoV-2.

Subliniază că, în situația actuală la nivel național și internațional, redeschiderea școlilor a necesitat și necesită o largă asumare în societate în contextul importanței accesului echitabil la educație și, totodată, este nevoie de o responsabilizare a tuturor persoanelor implicate și respectarea tuturor normelor prevăzute în acest ordin.

Organizarea și desfășurarea activităților în unitățile de învățământ preuniversitar în anul școlar 2020-2021 se realizează cu respectarea măsurilor sanitare și de protecție în perioada pandemiei de COVID-19 stabilite prin Ordinul nr.

_____.

Măsura contestată de către reclamant a fost dispusă pentru punerea în executare a unor dispoziții legale emise în contextul generat de dinamica evoluției situației epidemiologice naționale, dar și internaționale, determinată de răspândirea coronavirusului SARS-Cov-2.

Prevederile OUG nr. 141/2020 privind instituirea unor măsuri pentru buna funcționare a sistemului de învățământ și pentru modificarea și completarea Legii educației naționale nr. 1/2011 sunt concludente în sensul aspectului criticat de către reclamant. Unul din scopurile actelor normative menționate este acela de a permite autorităților publice să intervină eficient și cu mijloacele adecvate pentru gestionarea crizei cauzată de actuala pandemie.

Astfel, potrivit art. 2 din OUG nr. 141/2020, măsurile de organizare a activității în cadrul unităților și instituțiilor de învățământ în condiții de siguranță epidemiologică pentru îmbolnăvirilor cu SARS-Cov-2 se aprobă prin ordinul comun al ministrului sănătății și ministrului educației și cercetării, în termen de 5 zile de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență.

Art. 3 al aceluiași act normativ prevede că în funcție de situația epidemiologică, consiliul de administrație al unității de învățământ preuniversitar poate propune, în urma consultării asociației de părinți din unitatea de învățământ, ca desfășurarea activității didactice care presupune prezența fizică a antepreșcolarilor, preșcolarilor și elevilor din unitățile de învățământ să se realizeze prin intermediul tehnologiei și al internetului, cu respectarea măsurilor stabilite prin ordinul prevăzut la art. 2.

Propunerea unității de învățământ preuniversitar prevăzută la alin. (1), avizată de Inspectoratul Școlar Județean/Inspectoratul Școlar al Municipiului București și de Direcția de sănătate publică/Direcția de Sănătate Publică București se înaintează Comitetului județean pentru situații de urgență/Comitetul Municipiului București pentru Situații de Urgență, în vederea aprobării prin hotărâre.

Comitetul Județean pentru Situații de Urgență dispune prin hotărârea adoptată în condițiile alin. (2) atât cu privire la perioada de aplicabilitate a măsurilor adoptate, cât și cu privire la alte măsuri specifice ce trebuie luate de unitatea de învățământ preuniversitar, în funcție de situația epidemiologică.

Inspectoratele școlare județene/Inspectoratul Școlar al Municipiului București comunică săptămânal Ministerului Educației și Cercetării măsurile dispuse de către comitetul județean pentru situații de urgență/Comitetul Municipiului București pentru Situații de Urgență.

Astfel, principiile generale care stau la baza normelor de protecție a sănătății populației în contextul epidemiei cu noul coronavirus sunt protecția individuală, protecția colectivă, combaterea prin orice mijloc a transmiterii comunitare a virusului și izolarea persoanelor bolnave și contaminate, iar măsurile esențiale pentru atingerea scopului reprezentat de prevenirea/limitarea pe cât posibil a îmbolnăvirii includ:

- Igiena riguroasă a mâinilor;

- Măsuri ferme de curățenie și dezinfecție în unitatea de învățământ;

- Purtarea măștii de protecție atât de către elevi, cât și de către întregul personal pe toată perioada atunci când se află în interiorul și exteriorul unității de învățământ;

- Limitarea contactului dintre elevi din clase diferite. Evitarea schimbării sălii de clasă de către elevi pe parcursul unei zile. Principiul de urmat este "1 clasă de elevi = 1 sală de clasă";

- Asigurarea unei distanțări de minimum 1 metru sau montarea unor separatoare în situația în care asigurarea distanței de 1 metru nu este posibilă;

- În vederea păstrării distanței fizice, fiecare copil își va păstra același loc în bancă pe tot parcursul prezenței în clasă;

- Informarea permanentă a personalului, elevilor și părinților/reprezentanților legali cu privire la măsurile de protecție împotriva infecției SARS-CoV2.

Raportat la cele de mai sus, învederează faptul că decizia modului în care funcționează unitățile de învățământ preuniversitar pe parcursul anului școlar 2020-2021 s-a descentralizat, ținându-se cont de situația concretă din fiecare județ/localitate și școală/instituție în parte.

Astfel, hotărârea finală este luată de comitetele județene/al municipiului București pentru situații de urgență, direcțiile de sănătate publică, inspectoratele școlare județene/al municipiului București și de conducerea fiecărei școli/instituții în parte.

Fiecare școală/instituție stabilește, în funcție de situația epidemiologică din zona în care funcționează, de resursele de care dispune, scenariul ales, măsurile și recomandările privind organizarea și funcționarea anului școlar în condiții de siguranță.

Nu în ultimul rând, învederează faptul că C _____ C _____ este autoritatea publică centrală responsabilă de prevenirea și combaterea infectării cu SARS-Cov-2 care în baza analizei evoluției pandemiei, ia măsurile care se impun a fi respectate, inclusiv în unitățile de învățământ.

Ordinul reglementează procedura și măsurile obligatorii privind prevenirea și combaterea îmbolnăvirilor cu virusul SARS-CoV-2 care se vor aplica în unitățile de învățământ preuniversitar/conexe/instituțiile de învățământ, în scopul asigurării dreptului la învățatură și a dreptului la sănătate, pentru beneficiarii primari ai dreptului la învățatură, studenți și personalul din sistemul național de învățământ.

Măsurile sanitare și de protecție în unitățile de învățământ preuniversitar/unitățile conexe în perioada pandemiei de COVID-19 s-au luat cu respectarea art.77 din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Referitor la prevederile criticate din anexă, apreciază că trebuie înțelese ca o obligație generală a părintelui de a participa la educația pentru igienă și sănătatea copiilor.

Această obligare reprezintă, de drept, o particularizare a obligației generale inclusă la art.173 din O.MENCS nr.5079/2016 privind aprobarea Regulamentului-cadru de organizare și funcționare a unităților de învățământ preuniversitar, cu modificările și completările ulterioare.

De asemenea, aceeași obligație generală a părinților este stipulată la art.51 alin.(2) din Legea nr.272/2004 privind protecția și promovarea drepturilor copilului, cu modificările și completările ulterioare.

Consideră că prin măsurile de prevenire și combatere dispuse sunt protejate, în mod adecvat și cu prioritate, drepturile convenționale și constituționale la viață, la integritate fizică și la ocrotirea sănătății, dar sunt asigurate și interesul superior al beneficiarului direct al sistemului de educație (elevul) și dreptul de a beneficia de educație și de a finaliza un nivel de învățământ parcurs.

Faptul că în România ne confruntăm cu existența unor cazuri de infectare cu virusul SARS -CoV2 nu conduce la concluzia reclamantului că Ordinul încalcă dreptul la viață, la sănătate etc. În contextul actual și știind că prevederile Legii educației naționale nr.1/2011, ale legii fundamentale privind garantarea dreptului la învățatură nu au fost suspendate, consideră că s-au luat măsurile adecvate pentru asigurarea exercitării acestor drepturi.

Actul normativ supus cenzurii instanței nu perturbă funcționarea serviciului public, ci chiar asigură desfășurarea activităților specifice în unitățile de învățământ, în

condiții de siguranță sanitară, activități necesare pentru finalizarea anului școlar aflat în curs.

Emiterea actului s-a făcut în forma și cu procedura prevăzută de lege cu referire expresă la temeiurile legale menționate, fondate pe situația de fapt referitoare la menținerea contextului excepțional care a determinat instituirea stării de urgență, interesul public general care a reclamat prelungirea acestei stări excepționale, menținerea aplicării măsurilor deja adoptate, precum și adoptarea unor noi măsuri care să permită autorităților publice să intervină eficient și cu mijloace adecvate pentru gestionarea crizei.

Reclamantul este nemulțumit de „purtatul măștii” și alte aspecte expuse în cererea de chemare în judecată. Această susținere este contrazisă nu doar de scopul urmărit prin emiterea actului normativ supus cenzurii instanței, fiind un act care stabilește măsuri care trebuie duse la îndeplinire la nivelul Ministerului Educației și Cercetării, al inspectoratelor școlare și al unităților de învățământ preuniversitar în vederea continuării procesului de învățare la nivelul sistemului de învățământ preuniversitar, dar nici nu se încadrează în cazurile identificate de instanța supremă ca reprezentând cazuri de sesizare a instanței de contencios administrativ.

Consideră că argumentele reclamantului nu au legătură nici măcar cu legalitatea actului atacat, ci cu îndoielile pe care, de altfel, în contextul actual, le poate avea orice persoană.

Temerea nu este de natură să facă dovada îndeplinirii acestei condiții. Organizarea unităților de învățământ nu este perturbată cu nimic prin măsurile instituite prin actul cenzurat. În mod contrar, însă, anularea prevederii din ordinul supus cenzurii instanței este de natură să producă pagube iremediabile, întrucât nu se poate asigura dreptul elevilor de a finaliza anul școlar 2020-2021. Astfel, în ipoteza

anulării prevederii din actul atacat, se încalcă drepturile beneficiarilor direcți (elevii), cât și a cadrelor didactice.

Din cuprinsul cererii de chemare în judecată nu reies motive de fapt și de drept care să creeze o îndoială serioasă în privința legalității actului administrativ.

De altfel, reclamantul arată ca motiv de nelegalitate și netemeinicie a prevederii din ordin, faptul că nu este de acord cu purtatul măștii.

Față de aceste aspecte, consideră că aceste susțineri subiective, nu pot fi privite ca motive de nelegalitate a prevederii din ordin.

Ordinul supus cenzurii instanței este un act temeinic și legal, emis în baza prevederilor legale invocate în preambulul său, prin care se garantează dreptul la învățatură și interesul superior al copilului, prin luarea unor măsuri adecvate care să permită finalizarea anului școlar aflat în curs.

Consideră că prin măsurile luate sunt asigurate și interesul superior al beneficiarului direct al sistemului de educație (elevul) și dreptul de a beneficia de educație și de a finaliza un nivel de învățământ parcurs.

Actul normativ supus cenzurii instanței nu a perturbat funcționarea serviciului public, ci chiar a asigurat desfășurarea activităților specifice în unitățile de învățământ, activități necesare pentru finalizarea anului școlar aflat în curs la data instituirii stării de alertă.

Consideră că argumentele reclamantului nu au legătură nici măcar cu legalitatea actului atacat, ci cu îndoielile pe care de altfel, în contextul actual, le poate avea orice persoană.

Referitor la critica privind instituirea obligativității de purtare a măștii, aceasta este în strânsă legătură cu beneficiul pe care elevul în poate obține urmare a participării la aceste cursuri în sensul valorificării activității-suport pentru învățarea on-line prin acordarea de note/calificative. Ori, acolo unde există un beneficiu, există o obligație corelativă, altminteri s-ar înfrânge principiul echității și al bunei credințe.

Prevederile referitoare la purtarea obligatorie a măștii de protecție au fost de competența Ministerului Sănătății ca autoritate publică centrală responsabilă de prevenirea și combaterea infectării cu SARS-CoV-2.

Ordinul ministrului educației și al ministrului sănătății nr. 3. _____ a fost modificat și completat prin Ordinul nr. _____ din 6 martie 2021, care în anexă, la punctul III subpunctul 2, litera c) prevede că masca de protecție nu este obligatorie în cazul preșcolarilor, indiferent de vârstă, precum și în timpul tuturor orelor de educație fizică desfășurate în spații exterioare.

Precizează că C _____ C _____ este autoritatea publică centrală responsabilă de prevenirea și combaterea infectării cu SARS-CoV-2 care, în baza analizei evoluției pandemiei, ia măsurile care se impun a fi respectate, inclusiv în unitățile de învățământ.

Cu privire la petitul privind obligarea pârâților la plata unor despăgubiri morale, pârâții solicită respingerea acestui capăt de cerere ca nefondat, întrucât presupusele daune morale trebuie dovedite.

Prejudiciul nepatrimonial denumit generic daună morală constă în atingerea valorilor care definesc personalitatea umană, cinstea, demnitatea, onoarea, prestigiul profesional, precum și consecințele negative suferite de reclamanti pe plan psihic, instanța putând aprecia în raport de acestea importanța valorilor morale lezate și intensitatea cu care au fost receptate, consecințele vătămării în plan social de către reclamanti. Daunele morale sunt acordate pentru a repara atingerea adusă personalității umane, demnității, onoarei sau altor valori asemănătoare. Totodată, în cauza de față, solicită a se constata că reclamantul nu a invocat și nu a dovedit în concret existența unui prejudiciu moral. Atitudinea imprecisă și evident tendențioasă a reclamantului cu privire la obiectul cererii de chemare în judecată nu justifică acordarea unor daune morale, întrucât apreciază pârâții că nu s-a adus atingere valorilor care definesc personalitatea umană, cinstea, demnitatea, onoarea, prestigiul profesional, sau că le-ar fi produs consecințe negative pe plan psihic.

Referitor la petitul privind obligarea pârâților la plata cheltuielilor de judecată, solicită respingerea acestuia, având în vedere că reclamantul nu a suferit niciun prejudiciu din pricina pârâților.

În drept: art. 205 din NCPC.

Probe: înscrișuri

Pârâtul C_____ C_____ a formulat întâmpinare prin care solicită respingerea acțiunii pentru următoarele considerente:

Pârâtul invocă excepția inadmisibilității acțiunii pentru lipsa plângerii prealabile în temeiul art. 7 din Legea nr. 554/2004.

Din actele depuse la dosarul cauzei nu rezultă faptul că reclamantul a parcurs procedura prealabilă obligatorie prevăzută de lege, motiv pentru care solicită admiterea excepției inadmisibilității acțiunii pentru lipsa plângerii prealabile, excepție peremptorie care consideră că face inutilă cercetarea judecătorească.

De asemenea, invocă excepția inadmisibilității cererii de chemare în judecată dat fiind obiectul acesteia, respectiv obligarea Ministerului Educației și Cercetării și a Ministerului Sănătății la revocarea în parte a Ordinului comun nr. ME 3235/04.02.2021 și MS nr. 93/2021.

Or, Ordinul comun nr. ME 3235/04.02.2021 și MS 93/2021 nu mai poate fi revocat de cele două autorități dat fiind faptul că acesta au intrat în circuitul civil și a produs efecte juridice. În consecință apreciază că cererea de chemare în judecată, așa cum a fost formulată, este inadmisibilă, dat fiind faptul că textul de lege menționează în mod expres ce poate solicita în instanță persoana vătămată într-un drept recunoscut de lege sau într-un interes legitim printr-un act administrativ unilateral respectiv poate solicita anularea în tot sau în parte a actului, nementionându-se posibilitatea de a se solicita obligarea de către instanța de judecată a autorității emitente la revocarea unui act administrativ unilateral.

Pe fondul cauzei:

Pârâțul solicită a se observa faptul că prevederile legale/convențiile invocate de reclamant vizează dreptul la învățătură precum și dreptul la viața intimă și privată.

Or, reclamantul solicită revocarea obligației de a purta masca în interiorul spațiilor din școli de către elevi și cadrele didactice/auxiliare, fapt ce nu aduce atingere dreptului la învățătură și nici vieții private a persoanelor.

Mai mult decât atât, toate măsurile prevăzute în ordinul atacat sunt măsuri luate tocmai pentru a se asigura desfășurarea învățământului/orelor de curs în condiții de siguranță epidemiologică, pentru combaterea răspândirii virusului și pentru a se evita suspendarea orelor de curs sau chiar închiderea unităților de învățământ, ca urmare a contaminării cadrelor didactice/elevilor cu virusul SARS CoV-2.

Așa cum se arată și în preambulul Ordinului _____, acesta a fost emis în vederea respectării Art. 34 din Constituția României - Dreptul la ocrotirea sănătății, care arată faptul că dreptul la ocrotirea sănătății este garantat și, mai mult decât atât, statul este obligat să ia măsuri pentru asigurarea igienei și a sănătății publice.

Susține că Ordinul comun nr. 3. _____ vizează modalități de abordare a activității cu preșcolarii și elevii, în contextul epidemiei de COVID-19, respectând măsurile de siguranță specifice, în raport cu particularitățile de vârstă ale elevilor, cu obiectivele activității educaționale și elementele de curriculum specifice fiecărui nivel de instruire.

Referitor la stabilirea categoriilor de vârstă care includ elevii, învederează că în vara anului trecut OMS a reunit un grup multidisciplinar de experți internaționali, însărcinat să treacă în revistă datele privind COVID-19 și transmisia la copii, precum și cele câteva date disponibile privind utilizarea măștii de către copii.

Pe baza acestor informații și a altor factori, precum nevoile psihosociale ale copiilor și diferitele etape ale dezvoltării lor, autoritatea sanitară mondială a publicat în data de 21.08.2020 recomandări detaliate pentru copii, în funcție de vârstă. Astfel, OMS "recomandă portul măștii copiilor de 12 ani și peste în aceleași condiții ca adulții, în special atunci când nu pot garanta o distanță de cel puțin un metru față de ceilalți și dacă transmisia este generalizată în zona respectivă". Copiii în vârstă de 5 ani sau mai puțin nu ar trebui să fie obligați să poarte mască.

Conform precizărilor O__ : "Această indicație este bazată pe siguranța și interesul global al copilului și pe capacitatea sa de a utiliza o mască corect cu o asistență minimă". Organizația Mondială a Sănătății (OMS) și Unicef recomandă „purtarea măștilor în cazul copiilor de 12 ani și peste, în aceleași condiții ca și adulții”. Menționează că în acest caz este vorba despre tipul de mască, OMS explicând faptul că, copiii sănătoși pot purta o mască non-medicală sau din material textil și subliniază că adultul care furnizează masca trebuie să se asigure că aceasta este de mărimea potrivită și că acoperă suficient nasul, gura și bărbia, în timp ce copiii de peste 12 ani trebuie să poarte o mască medicală precum cele recomandate adulților.

Având în vedere că la grupa de vârstă de peste 5 ani (când copiii sunt integrați în colectivități școlare grupa premergătoare din ciclul primar) pot să fie infectați și pot să fie vectori pentru cei de acasă sau pentru cei din jur, ținând cont că păstrarea distanței de 1,5 m este greu de impus unui copil, știută fiind dorința, specifică vârstei, să interacționeze, să socializeze, să se joace împreună, în timp ce o mască, pe care, o dată pusă pe față micuții pot să o păstreze uitând de multe ori de ea și fără riscul de a contacta sau a transmite mai departe virusul, sunt argumente care au stat la baza stabilirii vârstei minime privind obligativitatea portului măștii de protecție în țara noastră.

În ceea ce privește segmentul de vârstă 6-11 ani, OMS recomandă ca decizia de a utiliza o mască să aibă la bază o _____ factori, printre care nivelul de transmisie al virusului în zona în care locuiește copilul și capacitatea sa de a utiliza masca corect și în deplină siguranță. Accesul la măști, precum și posibilitatea de a le spăla sau de a le înlocui în anumite contexte, precum școlile, o supervizare adecvată de către un adult și instrucțiuni date copilului privind portul măștii trebuie de asemenea să fie luate în calcul.

Alți factori cheie pentru copiii de peste 5 ani sunt efectele potențiale asupra învățământului și a dezvoltării psihosociale și interacțiunile speciale ale copilului cu alte persoane expuse la un risc crescut de a dezvolta o boală gravă, precum

persoanele în vârstă și cele care suferă de alte afecțiuni preexistente. Copiii sub 5 ani nu sunt obligați să poarte mască.

Pentru copiii cu probleme respiratorii învederează faptul că, în cadrul prevederilor Ordinului comun MEC/MS nr. _____ (art.7) se dispune faptul că preșcolarii/elevii care fac parte dintr-o grupă de risc, respectiv cei diagnosticați cu boli respiratorii cronice severe, boli cardiovasculare, obezitate severă, diabet zaharat tip I, boli inflamatorii, boli imune/autoimune, boli rare. boli ereditare de metabolism, dizabilități, tratament imunosupresiv sau alte afecțiuni cronice, cu avizul și recomandările specifice ale medicului curant și cu acordul scris al părinților, pot fi scutiți de prezența fizică în școală. Pentru preșcolarii/elevii menționați anterior, conducerea unităților de învățământ vor identifica, după caz, soluții pentru asigurarea procesului educațional online.

Motivul puternic privind purtarea măștii în spații închise și aglomerate este calea de transmitere aerogenă a virusului SARS-CoV-2, prin picături fluide, virusul putând fi răspândit și de către persoanele asimptomatice prin strănut, tuse, vorbit sau cântat. Măștile de protecție ajută la limitarea răspândirii virusului COVID-19, însă acest lucru nu înseamnă că pot fi acceptate și purtate cu ușurință, în special de copii.

Cunoscând eficiența măștilor de protecție, părinții consideră că este important să se conștientizeze pericolul infectării cu noul coronavirus și să alegem informat și responsabil unde să purtăm masca, pentru a preveni infecția cu noul coronavirus SARS-CoV-2.

După ce a infectat o persoană, virusul SARS-CoV-2 responsabil pentru declanșarea pneumoniei COVID-19, se atașează de celulele din organism și se folosește de acestea pentru a se reproduce. Pe măsură ce se înmulțește, noile particule de virus ies din celule și rămân suspendate în fluidele corporale din plămâni, gură și nas.

Astfel, când o persoană infectată tușește, elimină picăturile mici respiratorii în care se află virusul. Printr-un singur episod de tuse se pot elimina până la 3.000 de picături respiratorii. Odată eliminate, multe dintre picăturile respiratorii mari se vor depune rapid pe suprafețele din apropiere, în timp ce picăturile mai mici rămân suspendate în aer ore întregi. S-a descoperit că virusul SARS-CoV-2 a supraviețuit în aceste picături respiratorii timp de cel puțin trei ore. Prin urmare, măștile de protecție ar putea ajuta la reducerea transmiterii în comunitate, în special dacă sunt utilizate în transportul public și în zonele aglomerate, o mască chirurgicală standard reducând considerabil cantitatea de virus eliminată prin respirație și tuse de către persoanele infectate cu diferite virusuri respiratorii, inclusiv un tip mai ușor de coronavirus, gripa și rinovirus care provoacă răceala obișnuită.

Un alt motiv foarte puternic pentru încurajarea populației de a purta măști în spațiile închise sau în locurile aglomerate este faptul că virusul poate fi răspândit de persoanele asimptomatice, atunci când strănută, tușesc sau chiar vorbesc. Se estimează că un procent între 6% până la aproape 18% dintre persoanele infectate pot transporta virusul fără a dezvolta simptome, în momentul de față. Măscă purtată corect reprezintă cea mai bună măsură de apărare disponibilă împotriva îmbolnăvirii cu noul coronavirus, alături de măsurile de igienă corespunzătoare.

La această dată ne confruntăm cu o criză de sănătate publică, accesul echitabil la educație este esențial, iar pentru protecția elevilor apreciază necesare măsuri stricte de protecție pentru a preveni și diminua răspândirea potențială a infecției SARS-CoV-2 în unitățile de învățământ, COVID-19 fiind o boală extrem de contagioasă și nici o activitate în comunitate nu este absolvită de riscuri.

Scopul măsurilor prevăzute de ordinul comun este de a oferi instrucțiuni clare, necesar a fi implementate, în vederea funcționării în condiții de siguranță a unităților de învățământ în contextul prevenirii, depistării din timp și al controlului COVID-19.

Menționează faptul că, referitor la portul măștii de protecție la orele de educație fizică și sport, prin Ordinul comun MEC/MS nr. _____ de completare și modificare a Ordinului comun _____ se dispune, printre altele, faptul că „masca de protecție nu este obligatorie în cazul preșcolarilor, indiferent de vârstă, precum și în timpul tuturor orelor de educație fizică desfășurate în spații exterioare”.

Pentru toate aceste motive, solicită respingerea cererii de chemare în judecată ca neîntemeiată.

În probațiune solicită înscrișuri.

Reclamantul D _____ D _____ a depus răspuns la întâmpinarea formulată de pârâtul C _____ C _____, prin care învederează următoarele:

Referitor la invocarea excepției inadmisibilității acțiunii pentru lipsa plângerii prealabile, menționează că acțiunea directă în contencios administrativ, în baza Legii 554/2004, este exceptată de la procedura plângerii prealabile atunci este îndreptată împotriva unor ordonanțe ale Guvernului, care sunt reglementate strict de art.9 din Legea Contenciosului Administrativ, nefiindu-le aplicabile dispozițiile art.7. Consideră că un Ordin al Ministrului care face parte din Guvernul în funcție, poate fi asimilat unei Ordonanțe de Guvern, deci acțiunea care face obiectul acestui dosar este exceptată de la procedura plângerii prealabile.

Cu toate acestea, precizează că a formulat și o plângere prealabilă, în data de 25.03.2021, care se încadrează în termenul de 6 luni de la data emiterii Ordinului.

Totodată, menționează că în cazul actelor administrative normative, plângerea prealabilă poate fi formulată oricând.

Referitor la art.34 din Constituția României invocat de către pârâtul C _____ C _____, arată că, într-adevăr, acesta prevede că "statul este obligat sa ia măsuri pentru asigurarea igienei și a sănătății publice", dar nu prevede că aceste măsuri sunt obligatorii față de cetățeni, cu atât mai puțin față de copii în cadrul procesului educațional. În sensul acestui articol din Constituție, se înțelege că statul trebuie să pună la dispoziția cetățenilor săi măsuri și dotări medicale în vederea asigurării igienei și sănătății publice, dar nu poate impune folosirea lor de către cetățeni. Cu atât mai mult nu poate condiționa dreptul fundamental la educație de folosirea dotărilor medicale.

După cum însuși C _____ C _____ explică în întâmpinare, Organizația Mondială a Sănătății (OMS), cât și Centrul European de Control al Bolilor (ECDC) recomandă (nu impune) pe lângă celelalte măsuri generale de protecție, purtarea măștilor. Deci C _____ C _____ impune portul măștii în școli (și nu numai) în baza unor recomandări. În acest context, tot sub forma unei recomandări ar fi trebuit să acționeze și portul măștii.

Tot în conținutul întâmpinării se precizează ca OMS "recomandă portul măștii copiilor de 12 ani și peste în aceleași condiții ca adulții, în special atunci când nu pot garanta o distanță de cel puțin un metru față de ceilalți și dacă transmisia este generalizată în zona respectivă". Solicită a se constata că Ordinul _____ impune portul măștii tuturor copiilor, nefăcând deosebire _____ 12 ani și cei sub aceasta vârstă. În lumina acestor recomandări ale instituțiilor sanitare internaționale solicită Ministerului Sănătății și Ministerului Educației și Cercetării să prezinte instanței dovezi temeinice din care sa reiasă că în cadrul majorității covârșitoare a școlilor, din diferite zone ale țării, nu se poate respecta distanțarea fizică de 1 metru, fapt în urma căruia s-ar putea recomanda portul măștii, la nivel național.

Subliniază că cele două ministere au luat măsură obligativității portului măștii la nivel național, indiferent de situația din teren a sălilor de clasă, indiferent de rata de incidența a cazurilor de Covid-19, care este fluctuantă în timp și spațiu și indiferent de grupele de vârstă ale copiilor implicați în învățământul preuniversitar.

Totodată, solicită celor două ministere să prezinte dovezi temeinice în instanță, din care să reiasă, în mod indubitabil, faptul că masca asigură o protecție majoră, în timpul petrecut în unitățile de învățământ, atât celui care o poartă cât și celor din preajma lui. Consideră că cele două ministere trebuie să prezinte studii amănunțite din care să reiasă clar influența eventualelor cazuri de îmbolnăvire din școli, asupra ratei incidenței cazurilor, la nivel național.

La termenul de judecată din 23.09.2021, Curtea a invocat din oficiu excepția lipsei de obiect a primului capăt de cerere privind revocarea prevederii privind purtarea măștilor, întrucât Ordinul nr. _____ a fost abrogat prin Ordinul 1756/2021 publicat în Monitorul Oficial din 06.09.2021.

Analizând excepțiile invocate în cauză, în temeiul art. 248 alin. 1 C.pr.civ., Curtea reține următoarele:

Excepția inadmisibilității acțiunii pentru lipsa plângerii prealabile

În speță nu există controverse în legătură cu natura actului contestat, părțile fiind de acord că ne aflăm în prezența unui act cu caracter normativ.

Deși , în cazul actelor administrative normative formularea plângerii prealabile este permisă oricând – art. 7 alin. 11 din legea 554/2004 -iar reclamantul a afirmat că a

formulat astfel de plângeri prelabile (pe care le depune la dosar), instanța constată că nu s-a făcut și dovada comunicării acestor plângeri prelabile.

Cu toate acestea, potrivit art. 7 alin. 5 din legea 554/2004 ” În cazul acțiunilor introduse de prefect, Avocatul Poporului, Ministerul Public, Agenția Națională a Funcționarilor Publici, al celor care privesc cererile persoanelor vătămate prin ordonanțe sau dispoziții din ordonanțe sau al acțiunilor îndreptate împotriva actelor administrative care nu mai pot fi revocate întrucât au intrat în circuitul civil și au produs efecte juridice, precum și în cazurile prevăzute la art. 2 alin. (2) și la art. 4 nu este obligatorie plângerea prelabilă.

Astfel, în speța de față, ordinul atacat a intrat în circuitul civil și a produs efecte juridice și, mai mult, până la data pronunțării și-a încetat aplicabilitatea, fiind înlocuit de un alt ordin. În consecință, instanța apreciază că în speța de față formularea unei plângeri prelabile nu este obligatorie, motiv pentru care excepția inadmisibilității a fost respinsă.

Excepția inadmisibilității acțiunii pentru modul de formulare a capătului 1 de cerere

Pârâtul C _____ C _____ invocă această excepție prin raportare la art. 8 alin. 1 din legea 554/2004, cu mențiunea că instanța de judecată nu poate dispune obligarea pârâților la revocarea unui act intrat în circuitul civil și care a produs efecte juridice, conduita sa fiind limitată la situațiile expres reglementate de art. 18 din lege.

Deși raționamentul pârâtului este unul logic, din considerentele acțiunii rezultă cu claritate că reclamantul dorește anularea de către instanță a dispozițiilor citate din

cuprinsul Ordinului _____, incoerența în exprimare fiind datorată lipsei cunoștințelor juridice. În consecință, și această excepție a fost respinsă .

Excepția lipsei calității procesuale pasive a pârâtului B _____ B _____

Potrivit art. 16 din legea 554/2004:

Cererile în justiție prevăzute de prezenta lege pot fi formulate și personal împotriva persoanei care a contribuit la elaborarea, emiterea, adoptarea sau încheierea actului ori, după caz, care se face vinovată de refuzul de a rezolva cererea referitoare la un drept subiectiv sau la un interes legitim, dacă se solicită plata unor despăgubiri pentru prejudiciul cauzat ori pentru întârziere. În cazul în care acțiunea se admite, persoana respectivă poate fi obligată la plata despăgubirilor, solidar cu autoritatea publică pârâtă.

(2) Persoana acționată astfel în justiție îl poate chema în garanție pe superiorul său ierarhic, de la care a primit ordin scris să elaboreze sau să nu elaboreze actul~.

Contribuția la elaborarea, emiterea, adoptarea sau încheierea actului ori, după caz, vinovăția manifestată prin refuzul de a rezolva cererea referitoare la un drept subiectiv sau la un interes legitim se poate stabili numai în urma unei analize a fondului cauzei , iar simpla afirmație a pârâtului că nu a elaborat actul și nici nu l-a semnat nu sunt suficiente pentru a se stabili lipsa calității sale procesuale pasive.

Pentru aceste considerente și această excepție a fost respinsă.

Excepția lipsei de interes a reclamantului

Instanța constată că textul ce se cere a fi anulat impune purtarea unei măști în sălile de clasă, cancelarie, în incinta unității de învățământ interior sau exterior, de către elevi, personalul didactic și auxiliar, precum și personalul nedidactic.

Cererea de chemare în judecată este formulată de către o persoană fizică, părinte al unor copii elevi în învățământul preuniversitar, fără calitatea de cadru didactic sau personal auxiliar al unei unități de învățământ, în nume propriu și nu în numele copiilor săi minori.

Instanța mai constată că prejudiciul invocat nu este unul personal în calitate de personal nedidactic -spre exemplu părinte care vizitează unitatea de învățământ -, reclamantul arătând cu claritate în cererea sa că suferința este cauzată de obligativitatea purtării măștii de către copii în unitatea de învățământ.

Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004 stabilește cadrul procesual al litigiului de contencios administrativ, reglementând în detaliu categoriile de subiecte care pot avea calitate procesuală activă, persoanele sau entitățile care pot fi chemate în judecată, obiectul acțiunii, condițiile de exercitare a dreptului la acțiune, precum și limitele controlului judecătoresc asupra actelor administrative. Astfel, articolul 1 are ca obiect principal de reglementare calitatea procesuală activă în contenciosul administrativ, sfera subiectelor de sesizare a instanței, a persoanelor sau entităților care sunt îndreptățite să formuleze acțiuni în contencios administrativ, trasând și coordonatele generale ale exercitării dreptului la acțiune. Condițiile generale de exercitare a acțiunii în contencios administrativ, respectiv capacitatea procesuală, calitatea procesuală, afirmarea unui drept subiectiv și justificarea unui interes, trebuie analizate în funcție de trăsăturile specifice raportului de drept public dedus judecății, pentru că, pe de o parte, dreptul administrativ operează cu noțiunile de „capacitate de drept public” și de „capacitate administrativă”, care au un conținut diferit față de capacitatea juridică

civilă, și, pe de altă parte, raportul de drept administrativ este caracterizat de preeminența interesului public.

În acest cadru, reclamant poate fi, în sensul art. 1 alin. (1) și (2) din Legea nr. 554/2004, orice persoană, fizică sau juridică, dacă îndeplinește condiția de a se considera vătămată într-un drept ori într-un interes legitim, printr-un act administrativ, tipic sau asimilat, adresat ei sau altui subiect de drept.

Definiția persoanei vătămate se regăsește în art. 2 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 554/2004, text potrivit căruia are această calitate ”orice persoană titulară a unui drept ori a unui interes legitim, vătămată de o autoritate publică printr-un act administrativ” sau prin nesoluționarea unei cereri în termenul legal. În acest sens, un act administrativ poate fi anulat numai dacă a produs reclamantului o vătămare într-un drept ori într-un interes legitim privat, definit în art. 2 alin. (1) lit. p) ca fiind posibilitatea de a pretinde o anumită conduită, în considerarea realizării unui drept subiectiv viitor și previzibil, prefigurat.

Noțiunea de „interes legitim care poate fi ocrotit pe calea contenciosului administrativ” nu se confundă cu noțiunea de „interes” în sensul de condiție de exercitare a dreptului la acțiune în dreptul procesual civil. Stabilirea existenței unei vătămări aduse unui drept ori unui interes legitim se face pe baza probelor administrate, fiind o problemă de fond în litigiul administrativ.

Potrivit art. 8 alin. (11) din Legea nr. 554/2004, persoanele fizice și persoanele juridice de drept privat pot formula cerere prin care invocă apărarea unui interes legitim public numai în subsidiar, în măsura în care vătămarea interesului legitim public decurge logic din încălcarea dreptului subiectiv sau a interesului legitim privat.

Așadar, din cuprinsul cererii de chemare în judecată și din susținerile orale ale reclamantului în fața instanței de judecată, se desprinde concluzia că acesta tinde la ocrotirea unui interes legitim public ce constă în eliminarea purtării măștii de protecție împotriva virusului Sars -Cov-2 în unitățile de învățământ.

Or, așa cum s-a arătat mai sus, persoanele fizice pot formula cerere prin care să invoce apărarea unui interes legitim public, însă numai în subsidiar, în măsura în care vătămarea interesului legitim public decurge logic din încălcarea dreptului subiectiv sau a interesului legitim privat.

Raportându-ne la obiectul cauzei, măsura atacată nu instituie nicio obligație în sarcina reclamantului, acesta nefiind nici elev și nici personal didactic. Obligația purtării măștii în incinta unității de învățământ există, într-adevăr, și pentru personalul nedidactic, însă instanța a subliniat deja că cererea reclamantului nu este formulată în calitate de personal nedidactic nevoit să _____ învățământ și nici în calitate de reprezentant al copiilor minori.

Astfel, nu se poate reține că actul atacat i-a produs părții o vătămare ce nu s-ar putea înlătura decât prin anularea actului.

Mai mult decât atât, începând cu data de 06.09.2021 , actul în discuție și-a epuizat toate efectele avute în vedere de autoritatea emitentă, fiind înlocuit de un alt Ordin.

Pentru aceste considerente se reține că nu există un interes legitim în demersul judiciar al reclamantului ce s-ar impune a fi ocrotit prin anularea dispozițiilor legale atacate.

Față de modul de soluționare a excepției lipsei de interes a reclamantului în formularea acțiunii, instanța nu a mai analizat lipsa de obiect a primului capăt de cerere.

Ca urmare a admiterii excepției lipsei de interes în formularea acțiunii, acțiunea a fost respinsă, în totalitate, ca lipsită de interes.

PENTRU ACESTE MOTIVE,

ÎN NUMELE LEGII

HOTĂRĂȘTE:

Respinge excepția inadmisibilității pentru lipsa plângerii prealabile.

Respinge excepția inadmisibilității pentru modul de formulare a capătului 1 de cerere.

Respinge excepția lipsei calității procesuale pasive a pârâtului B_____ B_____.

Admite excepția lipsei de interes a reclamantului.

Respinge acțiunea – contencios administrativ și fiscal – promovată de reclamantul D_____ D_____, cu domiciliul _____, în contradictoriu cu pârâții E_____ E_____ E_ E_____, cu sediul în _____, C_____ C_____, cu sediul în _____.

_____, B_____ B____ B____,
_____ și A_____ A__ A____ ,
_____, ca lipsită de interes.

Cu recurs în termen de 15 zile de la comunicare, recursul urmând a se depune la
Curtea de Apel C_____.

Pronunțată prin punerea soluției la dispoziția părților de către grefa instanței azi,
23.09.2021.

PREȘEDINTE, GREFIER,

E_____ G_____ C_____ – I_____ S_____

Tehnored. Jud. E. G_____ /7 ex./22.10.2021

Gref. C.I.S./5 _____>

Acest document este preluat și procesat de o aplicație realizată gratuit de Wolters
Kluwer Romania pentru Fundatia RoLII.

Conținutul său poate fi preluat și utilizat cu citarea sursei: www.rolii.ro